

Brood uit de hemel

**HOUVAST
OP SCHOOL**

VERHAAL

Mozes en het volk zijn gered van de soldaten. Ze zijn door de zee gegaan maar ze lopen nog steeds in de woestijn. Ze hebben het warm. Ze zijn moe en ze hebben honger. Het eten dat ze mee hebben genomen is op.

De mensen mopperen tegen Mozes en zeggen: “Waren we maar nog in Egypte, daar hadden we tenminste eten en drinken. Het is jouw schuld dat we hier zijn en honger hebben!”

God hoort de mensen mopperen. Hij zegt tegen Mozes: “Ik zal brood laten regenen uit de hemel. Het brood ligt als een dun laagje poeder op het zand. Elke dag moeten de mensen een beetje pakken om brood van te maken en op te eten.” En zo gebeurt het!

De volgende ochtend ligt er een dun laagje kleine korreltjes op het zand. Het lijkt wel sneeuw in de woestijn. De mensen zijn heel blij!

Mozes vertelt de mensen over de regels die bij het brood uit de hemel horen.
“Jullie mogen niet meer pakken dan wat je nodig hebt voor je eigen familie. Je mag niet meer pakken. Ook niet alvast voor morgen want als je het bewaart, wordt het vies en word je ziek als je het toch eet.”

De mensen geven het brood uit de hemel een naam. Ze noemen het ‘Manna’. Het smaakt lekker zoet.

En elke dag zorgt God dat er brood uit de hemel komt.